

Nőnap kiadvány

Pongó Géza:
Játék a számokkal
_____ 3. oldal

Készenléti
cselezés
_____ 6-7. oldal

Nyugdíjasként is
üldözi Fenyő
gyilkosát
_____ 12. oldal

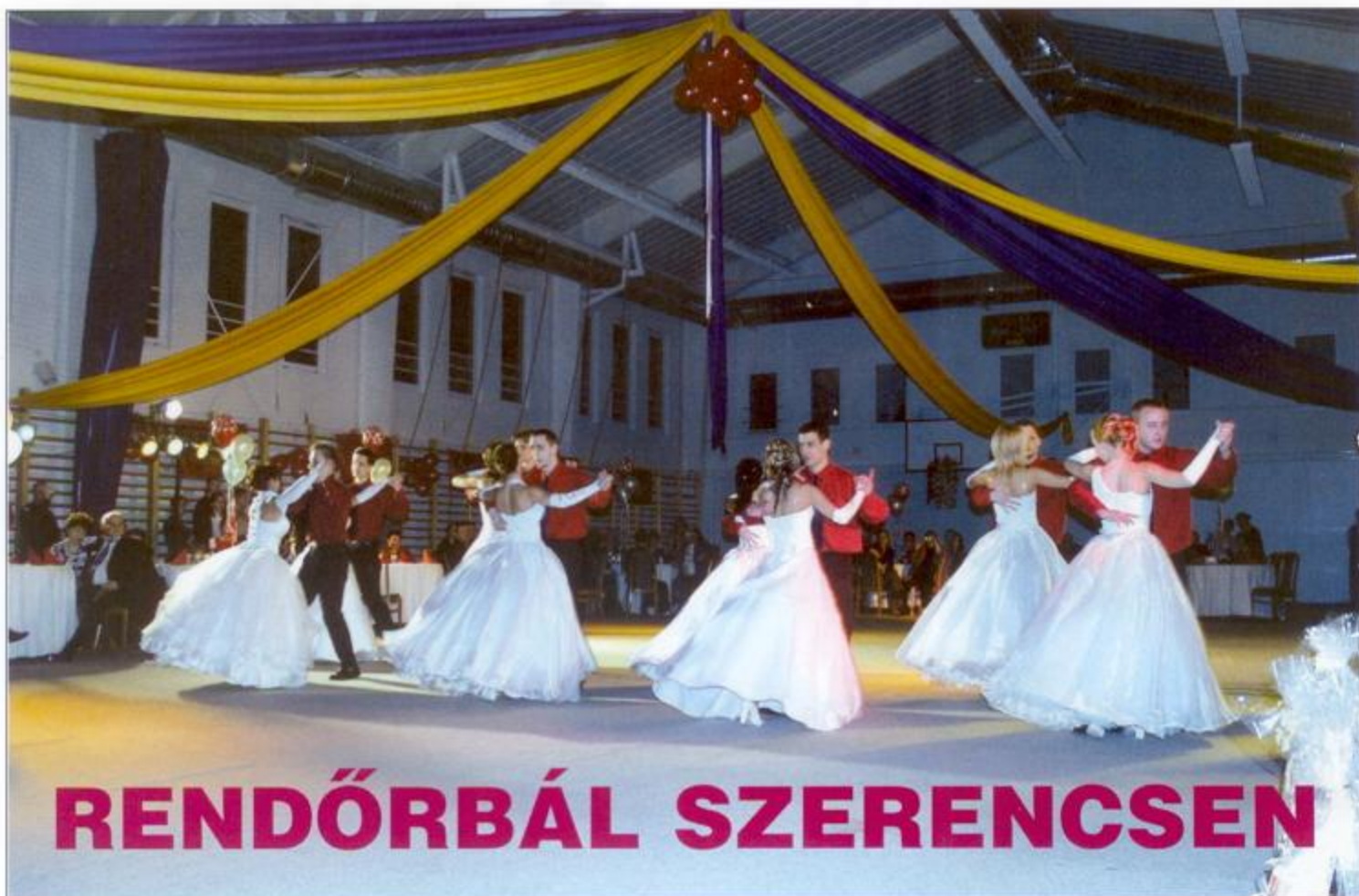
A székesfehérvári maffiaügy

_____ 8-9. oldal

Rendőrből volt Szerencsen
_____ 2. oldal

Kállay: A BM-től az FRSZ-ig
_____ 18. oldal

Mint minden év elején a farsangi szezonban egymást érik a vidám rendezvények, bálók. Azonban mind közül a legkülönlegesebb, ha azt a bált rendőrök tartják.

Mai világunkban a rendőrök szabadidejének hasznos, kulturált eltöltésével kevesen foglalkoznak. Egy követelmény van a rendőrökkel szemben: esküjükhöz híven teljesítsék kötelességüket. A szolgálat leteltét követően hogyan töltik el szabadidejüket a kollégák, az az emberek nem érdekli. Ebbe sajnos a vezetők is beletartoznak. Őket csak az érdekli – ha kell –, időre vonuljon be, és szolgálati idején kívüli magatartása erkölcsi szabályokat ne sértsen.

Ilyen magas követelmények elé állított testület dolgozói akkor tudnak igazán eredményesen dolgozni, ha a kollektív szellem, az együvé tartozás erős.

A Független Rendőr Szakszervezet nem csak az érdekvédelemben jár elől, hanem igyekszik olyan szabadidős programokat is szervezni, ahol a rend őrei családjukkal és kollégáikkal együtt kellemes környezetben, jó hangulatban kapcsolódhatnak ki a feszültségekkel teli szolgálat után. Ilyen rendezvényen vehettek részt a szerencsi rendőrök 2007. február 10-én.

Az FRSZ helyi tagszervezetének vezetősége, vállalva egy bál szervezésének nehézségeit, belevágtak. Erejükhöz, lehetőségeikhez mérten színvonalas műsorral és nagyon finom fogásokkal járultak hozzá ahhoz, hogy aki részt vett a bálon, az elmondhatta, nagyon jól telt el az a néhány óra, és igazi kikapcsolódást hozott a hátuk mögött álló fárasztó napok után. A bál végeztével sokan úgy köszöntek el, hogy viszontlátásra jövőre ugyanitt!

Tóth Csaba,
a tagszervezet titkára

A résztvevők nevében gratulálunk a bált szervezőknek azért a fáradságos tevékenységükért, amellyel hozzájárultak ahhoz, hogy mindenki jól érezze magát.

Demján Zsolt
régiónélnök

NŐNAPRA

Sokan azt mondják, hogy ma már nincs jelentősége a nőnapnak, hiszen semmiben sincsenek hátrányban. S ez végül is így van jól. A hölgyeket tehát úgy ünnepezzük, hogy nem kell nagy szónoklatokat mondani, reformokat követelni, s ez így talán szebb.

Egy szál rózsza és egy kis évdődés, ennyi ma a nőnap az őrön, és még haza is viszünk egy csokrot meg egy bókot. Persze, ha egy kicsit elgondolkodunk, láttunk már gyenge nőket tüntetésen, ahol repültek a nehéz kövek, s bár mostanában csak véletlenül arra sétáló, ártatlan áldozatokról hallunk egy

magát függetlenként és civilként jegyző bizottságtól, azért voltak ott támadók is. Egy rendőrnő is kerülhet pácba, amikor a nehéz kövek repültek, senki sem nézte, hogy hova hullanak. S egyébként nem is illik ilyenkor arra hivatkozni, hogy védtelenebb, mint férfitársai, de hát mégiscsak az. A békésebb hétköznapiakon, mert hát szerencsére abból van több, viszont egyenruhában is megkapják a tiszteletet, sőt sokan még mindig meglepődnek, hogy egy rendőr lehet nő is.

Az autós férfiak például jobban szeretik, ha egy rendőrnő állítja meg őket, mert neki lehet udvarolni, kérlelni, hogy most az egyszer adjon szabad utat, és felejtse el a büntetést, a csekket. Hát, próbálkozni lehet, de a statisztikák szerint a rendőrnők a szigorúbbak. Egy rendőrnő ugyanis lehet csinos, lehet kedves, de a munka az munka.

Egy szál virágot viszont ők is elfogadnak a gáláns autósoktól március 8-án.

FRÁSZ

A FÜGGETLEN RENDŐR SZAKSZERVEZET LAPJA

ISSN 1419-9971

Alapító: **FABIÁN ÁGOTA**

Felelős kiadó: **PONGÓ GÉZA** főtájtár

Főszerkesztő: **DALIA LÁSZLÓ**

Nyomdai munkák: **STADIUM NYOMDA, BUDAPEST**

Cím: 1133 Budapest, Visegrádi utca 116.

Telefon: 451-78-13,

451-78-29,

Fax: 451-78-29

Rendészeti telefon: 24-367

E-mail: frsz@frsz.hu

Web-oldal: www.frsz.hu

Intranetcím: <http://10.9.32.28>

KÖZLÉSI FELTÉTELEK:

1. A szerkesztőség fenntartja a jogot a kéziratok stílzálására, korrigálására, rovatokon belüli elhelyezésére, tipografizálására, tördelésére.
2. A szerkesztőség kéziratot nem őriz meg és nem küld vissza.
3. A kézirat szövegét lehetőleg floppyn (Word) vagy e-mailen (e-mail cím: frsz@frsz.hu) kérjük elküldeni.
4. Mellékelni kell a szerző nevét, elérhetőségét (szolgálati vagy munkahelyi, telefonszámát).
5. Az elküldött anyagot nyilatkozni kell, hogy a szerző hozzájárul-e nevének közléséhez.

**Police Caritas
Közhasznú Alapítvány
Titkársága**

1138 Budapest, Pf. 52

Adószám: 19701974-1-42

Tel.: 06-(1)-451-78-14

Rendészeti: 24-359

Számlaszám:

11705008-20434616

Pongó Géza: játék a számokkal

**A SZTRÁJK ELMARADT, A BM-KÓRHÁZ SORSA BIZONYTALAN,
BANKKÁRTYA-KÖLTSÉGTÉRÍTÉS NEM LESZ?**

Nincsenek jó hírek, sem a bér, sem a személyi juttatások ügyében. S úgy tűnik, a BM-kórház sem marad meg, és a bankkártya-költségtérítést sem támogatnák. PONGÓ GÉZA, az FRSZ főtitkára a rendőrségi reform ügyében további tárgyalásokra, egyeztetésre számít a minisztériumi munkabizottsággal.

föderációval, amely egyrészt nem bér-, hanem kereset-növekedéssel számol, vagyis az amúgy is jogos juttatások előrehozásáról döntött, de ez nem több mint játék a számokkal.

S hogy végül a kérdésre is válaszoljak, szakszervezetünk ezután határoz a további lépésekről. Mindenesetre további tárgyalásokat javasolunk a munkáltatóval, hogy a kollégáink bére ne stagnáljon 2007-ben és 2008-ban.

– A személyi juttatások koncepciója is vitatott, hiszen óriási jövedelemkülönbségek adódhatnak. Mire jutottak a tárgyalásokon az ORFK vezetőivel?

– A rendőrség 5,6 milliárd forintot kapott személyi juttatásokra, s ez éves szinten 6,2 százalékos költség-előirányzatnak felel meg. Többfordulós tárgyalás után vagyunk az ORFK vezetőivel, de egyelőre nem sikerült megállapodnunk. Az alapvető probléma, hogy túl nagy mozgásteret engednek a túlszolgálat megváltására. Az előterjesztés szerint egyéb olyan célokra is fordítható a keret, amelyet eredetileg az alapvető személyi juttatásokra kellene felhasználni. A parancsnokokra bízzák a REBISZ-nél, a Köztársasági őrezrednél és a BRFK-nál, hogy a teljesítményalapú jutalmazásra vagy túlórára fordítják a juttatást. Mi egyébként nem vagyunk ellene a teljesítményalapú mérésnek és bérezésnek, de amikor a bér nem emelkedik, akkor nem elfogadható, hogy egyes kollégák jövedelme között akár több százszázalékos különbség is lehet, mert ez óriási feszültségeket okozhat. Azt javasoljuk, hogy a cafeteria-rendszer elemeiből választva adjunk a kollégáknak juttatást, amely keresetnövekedéshez vezethet, s csak kisebb részt fordítsunk a teljesítményalapú juttatásra, a kiemelkedően dolgozó kollégák jutalmazására. A tárgyalások folytatódnak, erről további részleteket a 9/2007-es főtitkári tájékoztatóban lehet olvasni az FRSZ honlapján (www.frsz.hu).

– A február 21-i demonstráció elmaradt, a LIGA Szakszervezetek egyezségre jutottak a kormánnyal, az FRSZ vezetői egyetértettek ezzel a döntéssel?

– Az ügyvivő testület állásfoglalása alapján a 2007-es esztendőben az FRSZ célkitűzése az volt, hogy nyolc százalékos béremelésben részesüljenek a kollégák. Ez nem volt irreális követelés a kormánytól, hiszen az OÉT-megállapodás keretében a kormány aláírta, hogy 5,5-8 százalékos béremelést javasol a munkaadóknak. Érdekes és elgondolkodtató, hogy amíg a versenyszférának ilyen béremelést javasolnak, a közalkalmazottainak nulla százalékos béremelést ajánl. Hol van a humánus, s a kiszámítható életpálya?

Szakszervezetünk örömmel vette a február 21-i sztrájkfelhívást, s azt, hogy a versenyszférában tevékenykedő szakszervezetek is kiálltak mellettünk.

Ezzel szemben mégis megállapodás született a hat kon-

– A BM-kórház sorsa sem dőlt még el, bár egyre inkább úgy tűnik, hogy három másik kórházzal vonják össze. Hol kapnak ezután kezelést a testület tagjai?

– Hónapok óta tudjuk, hogy veszélyben van az egészségügyi ellátás, de egyelőre még mindig nem tudjuk, mit hoz a jövő. A kórház sorsáról még csak folyosói pletykákból és sajtóhírekből tudunk valamit. Valószínű, hogy az eredeti koncepció, a négy kórház összeolvadása nem változik, de hogy az ellátás biztosított lesz-e, erről még nincs biztos értesülésünk. Javasoltam a minisztérium vezetőinek egy érdekegyeztetési fórum létrehozását, ahol a miniszteri megbízott irányításával megismerhetjük a tanácsadó testület munkáját, és a véleményünket is elmondhatjuk a koncepcióval kapcsolatban. S egyúttal javasoltam a fórum kibővítését, hiszen több LIGA-s szakszervezetet is érint a változás.

– Úgy tűnik, a vizitdíj sorsa sincs elrendezve, pedig

miután évente kötelezőek a szakorvosi vizsgálatok, nem várható el a rendőröktől, hogy ők fizessék a 300 forintos vizitdíjakat.

– Megdöbbentő, hogy miután hónapokkal ezelőtt felhívtuk az ORFK vezetőinek figyelmét a bevezetendő vizitdíj problémájára, nem foglalkoztak a kérdéssel. Most újra kértük, hogy haladéktalanul döntsenek ez ügyben, mert a munkavállalónak több ezer forintjába kerülhet a szakvizsgálatok vizitdíja, s ezt a munkáltatónak kellene fizetnie.

– Eddig havonta kétezer forintos bankkártya-költségtérítést kaptak a rendőrök, s az eddig adómentes volt.

Most ez is adóköteles lett, eljárak-e ez ügyben az ORFK vezetőinél?

– Természetesen régóta foglalkozunk ezzel a kérdéssel, hiszen már az adómentes kétezer forint sem fedezte a költségeket. Most, hogy kértük az emelést, az ORFK-n már azon gondolkodnak, hogy azt is megvonják.

– Hol tart a rendőrségi reform?

– Egyelőre halad a maga útján, új információink nincsenek. A minisztérium és a kormány is megerősítette a munkabizottság anyagát, s várjuk a további tárgyalásokat.

D. L.

MUK vagy MUKK?

MUK, azaz Márciusban Újra Kezdjük, ezzel biztatták egymást, az itthon maradottakat, de főleg önmagukat az 1956-os forradalom harcosai. MUK, ezzel a szlogennel fenyegetőznek a 2006. őszi belpolitikai események sodrába került, a kormány megdöntésére szövetkezett szélsőséges és radikális erők.

1957-ben valahogy elmaradt az újrakezdés, de mi lesz 2007-ben, 50 évvel később. Ismétli-e a történelem önmagát, vagy esetleg más irányba indul el az ország szekere?

Egy biztos, minden, a szélsőséges erők által elérhető honlapon ott található a biztatás az odalátogatónak és a fenyegetés a hivatalos szerveknek, hogy igenis márciusban nagy változások, nagy balhé várható. Országosan minden MSZP és SZDSZ székház előtti közterületre demonstrációt jelentenek be. Ezzel lekötik a vidéki rendőri erő, így Budapesten a forradalmárok győzni tudnak majd. Persze azzal is számolnak, hogy a magyar rendőr melléjük áll. Legalábbis ezt hirdetik.

Persze vannak még szélsőségesebb megnyilvánulások is, melyek emberölésektől, rendőrgyilkosságoktól és egyéb brutális cselekmények bekövetkezéséről, illetve az azokkal történő fenyegetésekről sem riadnak vissza. A média pedig ráharap ezekre a fenyegetésekre, hasábjain szinte minden nap ezzel találkozhatunk. Szinte már félni kell! De tényleg, mi várható ez év márciusában?

Szerintem igaz az a közmondás, amely így szól: Kétszer ugyanabba a folyóba nem lehet belelépni. Tehát még egyszer a 2006. szeptember 18-i események nem következnek, következhetnek be. Ugyancsak nem történhet meg az azt követő másfél hónap bolondériája!

Szerintem a kormány megdöntésére bázirozó, magukat radikálisnak, mások által csak szélsőségesnek titulált emberek létszámukat tekintve igen szerény erővel dicsekedhetnek. A tavaly novembertől napjainkig tartó demonstrációik ezt látszanak alátámasztani. Erőfelmérő és a rendőrség reagálását tesztelő útlezárásaik során meglehetősen szerény létszámot sikerül összetrombitálniuk. Ráadásul, és ez a többség szerencséje, közöttük sincs egyetértés.

Ezen a tüntetéseken az átlag állampolgár bizalmát is szeretnék volna megnyerni, de inkább az unszimpatitáját sikerült.

Tudomásul kell venni, hogy az emberek többsége nyugalmat akar. Nem szeretne félve az utcára lépni, nem szeretné, ha a lakása előtt barikádok tornyosulnának, hogy egész éjjel ne tudjon aludni, mert odalent folyik a purparlé.

Az átlagembert még mindig nem hozták a kormány népszerűtlen intézkedései olyan elkészedett helyzetbe, hogy mindent egy lapra

feltéve az erőszakos megoldás mellett tegye le a voksát. Sőt azt tevélegesen is támogassa.

Hazánkban parlamentáris demokrácia van, az emberek négy-évenként kinyilváníthatják véleményüket. Ha rosszul döntöttek, várni kell a következő választásig.

Drága dolog, de még jobbat nem találtak ki. A békát pedig, ha a torkukba tették, le kell nyelni.

Akitől esetleges segítséget remélhetnének a harcolni vágyók, az a Magosz és a Fidesz. Velük kapcsolatban azt gondolom, hogy a Magosz, bár még neki van a legnagyobb tapasztalata a tüntetések terén, nem fog kimenni az utcára. Egyrészt, mert a jelenlegi agrár tárcával úgy-ahogy megbékéltek, másrészt, mert – főleg, ha az időjárás is kedvező lesz – a földeken neki kell látni a tavaszi munkáknak.

A Fidesz nem hiszem, hogy felvállalná nyíltan a polgárháború veszélyét. Neki sem érdeke, hogy egy esetlegesen vér árán szerzett hatalom hulljon az ölébe. Ezen felül egy győzelem esetén hálát kéne mutatnia a szélsőséges, őket hatalomra segítő elemeknek, amely valószínűleg nem tetszene egyrészt a szomszéd országoknak, másrészt a NATO, valamint az Európai Unió tagállamainak sem. Különösen a globalizációt képviselő multinacionális cégeknek. Márpedig nélkülük a Fidesz sem tudna meglegni.

Félni persze nem árt, legalábbis jobb, mint megijedni. Éppen ezért jó, hogy a rendőrség is megfelelő erővel készül a biztosítási feladatok ellátására. Az interneten megjelenő fenyegetéseket – bár egy részük amatőr baromság – komolyan kell venni.

Biztos, hogy van az országban néhány tucat elvetemült, akinek semmi sem drága. Jó figyelemfelkeltés volt a Teve utcai palota elleni támadás. Szurkolok a kollégáknak, hogy minél előbb derítsék fel a tetteseket.

Persze nemcsak a karhatalmi oldalt kell erősíteni a rendőrségen belül, hanem az operatívot is. Az ősszel úgy tűnt, hogy semmiféle pozíciónk nincs a szélsőségesek között.

Remélem javult a helyzet.

Tehát én úgy gondolom, hogy akkora balhé nem várható márciusban. Egyrészt a korábban felsorolt érveim alapján, másrészt, mert ha mindenki így rákészül egy eseményre, akkor abból semmi nem szokott kisülni. Inkább várható a tavaszi eseményeket követően egy teljesen ártalmatlan időpontban egy támadás, mint olyankor, amikor mindenki számít rá.

Remélem igazam lesz, és nem MUK lesz, hanem MUKK-anni sem fog senki!

Kaposvár, 2007. február 17.

Komáromi Zoltán

A jogász válaszol

MIKOR EMELKEDIK JOGERŐRE, ÉS MIKOR HAJTHATÓ VÉGRE A FENYÍTÉS?

A különböző foglalkoztatási jogviszonyokban a törvények némileg eltérően szabályozzák a kiszabott fenyítések jogerjét és végrehajthatóságát.

1. A Hszt. 146. § (1) A fenyítést az erről szóló határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül végre kell hajtani.

(2) A fenyítés jogerős és végrehajtható, ha

a) az elsőfokú fegyelmi határozat ellen panaszt, vagy a másodfokú határozat, illetve a miniszter által hozott határozattal szemben a nyitva álló határidőn belül nem nyújtottak be keresetet, a határozat közlésének napjával,

b) a panaszt vagy a keresetet visszavonták, a visszavonás napjával,

c) a bíróság a másodfokú határozat, illetve a miniszter határozata ellen benyújtott keresetet jogerősen elbírálta, a jogerőre emelkedés napjával.

Mindhárom foglalkoztatási jogviszony közül a Hszt. szabályozza legprecízebben a tárgykört. A fenyítés kizárólag jogerős határozat alapján végrehajtható. A fenyítés jogerőre emelkedik, ha ellene nem tettek határidőben panaszt, vagy azt visszavonták; a másodfokú fegyelmi határozattal szemben határidőben nem éltek keresettel, a keresettől elálltak, a fellebbezést visszavonták, vagy a keresetet jogerősen elbírálták. A jogerőre emelkedés napja az a nap:

a) amikor a jogorvoslati határidő eredménytelenül eltelt (nem tettek panaszt, a másodfokú fegyelmi határozattal szemben nem éltek keresettel, vagy a bíróság elsőfokú ítéletével szemben nem nyújtottak be fellebbezést);

b) a jogorvoslati kérelmet (panaszt vagy fellebbezést) visszavonták, a keresettől elálltak;

c) a keresetet jogerősen elbíralták (az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett, a fellebbezést visszavonták, vagy a fellebbezést a másodfokú bíróság elbírálta).

A jogerős fegyelmi határozatot a Hszt. 146. § (1) bekezdése alapján 30 napon belül végre kell hajtani. Látható, hogy a Hszt. rendszerében a fegyelmi határozat végrehajtására csak jogerős határozat alapján van lehetőség, azaz ameddig a határozattal szembeni – fegyveres szervben belüli vagy bírósági – jogorvoslati eljárás folyamatban van, addig a fenyítés nem végrehajtható, függő jogi helyzet áll fenn.

2. A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.): 52. § (1) A fegyelmi határozatot az ellene benyújtott kereset jogerős elbírálásáig végrehajtani nem szabad. Ha azonban a közalkalmazott a kereset benyújtására nyitva álló határidő eltelte vagy a kereset jogerős elbírálása előtt a közalkalmazotti jogviszonyát megszünteti, a határozat végrehajthatóvá válik.

(2) Az elbocsátást kimondó fegyelmi határozatot a szülesi szabadság tartama alatt nem lehet végrehajtani.

A Kjt. szabályozásában ismeretlen a panasz vagy más hasonló jellegű jogorvoslati eszköz, amellyel a munkáltatón belüli jogorvoslati fórum eljárását lehetne kezdeményezni. A közalkalmazott a fegyelmi határozattal szemben közvetlenül keresettel élhet a munkaügyi bíróság felé. A fegyelmi határozat főszabályként jogerős és végrehajtható:

a) határidőben keresettel nem támadták meg, a keresettől elálltak;

b) a keresetet az első fokon eljáró munkaügyi bíróság jogerősen elbírálta (határidőben nem fellebbeztek, vagy a fellebbezést visszavonták);

c) a keresetet a fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság jogerősen elbírálta.

A Kjt. a Hszt.-től eltérően kivételesen ismeri a fegyelmi határozat jogerőhöz képesti előzetes végrehajtását, és ismert az utólagos végrehajtás is:

a) végre kell hajtani a fegyelmi határozatot, ha a közalkalmazott a keresetindítási határidő alatt vagy a kereset jogerős elbírálását megelőzően megszünteti a jogviszonyát. Ekkor a határozat még nem jogerős, mégis a jogszabály a közalkalmazotti jogviszony megszüntetéséhez azt a jogkövetkezményt fűzi, hogy a fegyelmi határozatot végre kell hajtani (előzetes végrehajtás).

b) garanciális szabály, hogy a jogerőre emelkedéstől függetlenül nem lehet végrehajtani az elbocsátást kimondó fegyelmi határozatot a szülesi szabadság tartama alatt (utólagos végrehajtás). Rendkívül lényeges, hogy a Kjt. a Hszt.-hez képest nem rendelkezik pontosan a fegyelmi határozat jogerőre emelkedésének időpontjáról. Ezen hiányosság, joghézag értelmezése a jogi irodalomban sem egységes. A kérdés az, hogy a határozat szerinti fegyelmi jogkövetkezményt attól az időponttól kell-e alkalmazni, amikor a munkáltató meghozta a fegyelmi határozatát, avagy amikor azt jogerősen a bíróság elbírálta. E sorok írója utóbbi álláspontot képviseli.

3. A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény

Tisztelt FRÁSZ-szerkesztőség!

Azzal a kéréssel fordulunk önökhöz, hogy segítséget nyújtsanak nekünk és jó néhány kollégánknak abban, hogy milyen mulasztásokat követnek el azok a felelősök, akik a zavargások miatt úgynevezett „berendelhetőségeket” rendelnek el, de ezt valamilyen oknál fogva nem nevezik készenlétnak. Ezt a kis cselet már az ősszel is eljártattuk velünk.

A berendelés számunkra természetesen a következőket jelenti: A kijelölt időben a rendőr legyen elérhető (tartózkodjon otthon vagy olyan helyen, ahol azonnal kiértesíthető), hadra fogható állapotban (nem ihat, nem szórakozhat), természetesen mindennemű térítés hiányában. Igazából nem is „azon hatalmas összegekről” van szó, amit ezekre a készenlétekre kellene fordítani, hanem az időre, ami ha nem végződik berendeléssel, mintha nem is lett volna. Elfelejtjük az egészet.

Azzal senki nem foglalkozik, hogy ezeken az alkészenléteken kívül az embernek más dolga is van. A lényeg, hogy a megyéknek jelentve legyenek.

A kérdésünk csak az lenne, hogy ez esetben, amikor kijelentik, hogy a „berendelhetőség” nem készenlét, akkor terhel-e valamilyen kötelezettség minket, ha nem leszünk hadra foghatók vagy elérhetők ezen időben. Ha igen, akkor mi, és miért? Milyen szabályok vonatkoznak a készenlét elrendelésére?

Csak azért tesszük fel ezeket a kérdéseket Önöknek (és várjuk segítségüket), mert személyesen senki nem meri felvállalni, hogy megkérdesse ezeket felettesétől, félve a retorzióktól (mindannyian tudjuk, hogy a kellemetlen kérdések milyen bánásmóddal járnak).

Előre is köszönjük segítségüket és közbenjárásukat!

Tisztelettel:

A dolgozók egy csoportja

azonos módon szabályozza a fegyelmi határozat jogerőre emelkedését és végrehajtását, mint a Kjt.

Mindhárom jogviszonyban kiemelendő, hogy a jogorvoslat során a bíróság nemcsak hatályon kívül helyezheti a fegyelmi határozatot, ha az jogsértő, hanem meg is változtathatja, enyhítheti vagy súlyosbíthatja a kiszabott fenyítést. Felmerülhet a kérdés, hogy az ilyen módon megváltozott fegyelmi büntetés mikor jogerős és végrehajtható? A jogerőt és a végrehajthatóságot a fentiekben ismertetett általános szabályok szerint kell megállapítani, azaz nincs jelentősége a jogerő és a végrehajtás szempontjából a fegyelmi határozat megváltoztatásának.

Ennyi elméleti megalapozás után végül peres gyakorlatunkból kiemelek egy közelmúltbeli esetet. A fegyveres szerv

szolgálati viszony megszüntetése fenyítéssel sújtotta a hivatásos állomány tagját. Képviselőtében panaszt tettünk, amelyet a fegyveres szerv elutasított, majd keresettel élünk, és az elsőfokú bíróság rendfokozatban történő várakozási idő egy évvel történő meghosszabbítása fenyítésre enyhítette a fegyelmi büntetést. A fegyveres szerv fellebbezésére a másodfokú bíróság megváltoztatta a határozatot, és alacsonyabb beosztásba helyezést fenyítést szabott ki, amelyet a fegyveres szerv fegyelmi határozatalának időpontjától, azaz visszamenőlegesen rendelt alkalmazni. Fentiek ismeretében álláspontunk szerint a határozat jogsértő, ezért kezdeményeztük annak felülvizsgálatát a Legfelsőbb Bíróságtól. A jogvita eredményéről beszámolunk.

JOGSEGÉLYSZOLGÁLAT

A Hszt. módosításáról

CSOPORTOS LÉTSZÁMCSÖKKENTÉS, PÓTLÉKRENDSZER, ÁLLÁSFELAJÁNLÁSI KÖTELEZETTSÉG

A Hszt. módosítására létrehozott szakértői munkabizottság legutóbbi ülésén megbeszéltek szerint a törvénymódosítás II. üteméhez az FRSZ az alábbi javaslatokkal élt: Minden foglalkoztatási törvény, még a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (Hjt.) is szabályozza a csoportos létszámcsökkentés esetén követendő eljárást. E szabályokat egyedül a Hszt. nem szabályozza. Kértük, hogy a Hszt.-be emeljék be a csoportos létszámcsökkentés szabályait (új 56/A/ §-ként), a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.) 17/ §-ával egyezően.

A Hszt. illetményrendszerének átalakítására vonatkozóan szakszervezetünk álláspontja továbbra is az, hogy a pótlékrendszer megszüntetése önmagában nem oldja meg a problémát. Az ez irányú törekvéseket csak akkor tudjuk támogatni, ha a teljes illetményrendszer átalakul, és az állomány számára nem jelent anyagi hátrányt. A megoldást abban látjuk, ha az illetménymegállapítás alapja nem a köztisztviselői illetményalap lesz, hanem a minimálbér, s ennek megfelelően a szorzószámokat is meg kell változtatni úgy, hogy a jelenlegi pótlékok már beépüljenek az új szorzatba. Emellett csak azon pótlékok maradvánának meg, amelyek az Mt.-ben is léteznek (a gépjár-

művezetői pótlék nélkül, hiszen az a hivatásos állománynál már szinte foglalkoztatási feltétel). Ezen átalakításra azonban a jelen törvénymódosítás során az idő rövidségére tekintettel (mivel június 30-ig el kell készülnie a koordinációra kész teljes törvénytömegnek, s azt szeptemberben már parlamenti ülésre benyújtani) nem látunk reális lehetőséget. Már több ízben javasoltuk az egymás mellett létező két jogintézmény: a 82. § szerinti minősítés és a 245/F) § szerinti teljesítményértékelés jelenlegi kettősségének megszüntetését. Álláspontunk alapján szükségtelen mindkettőt alkalmazni.

A Hszt.-módosítás I. ütemében a több foglalkozási jogviszonyt is módosító tervezet garanciális elemként építi be a munkáltatói felmondásnál az állásfelajánlási kötelezettséget a köztisztviselői törvény módosításának tervezetében (20/A) §) és a közalkalmazotti törvény módosításának tervezetében (30/A) §), a hivatásos szolgálati viszonyra vonatkozóan azonban a Hszt.-módosítás tervezetében ez nem jelenik meg, sőt onnan éppen a legutóbbi, 2006-os módosítás törölte el e kötelezettséget. E különbségtétel sem az egyes közszolgálati jogviszonyok egységesítésével, sem a hivatásos állományúak jogviszonyának speciális jellegével nincs összhangban, s indokolatlan is ez a negatív diszkrimináció.

Siker a tárgyalóteremben

A FRÁSZ 2006. december–2007. januári számának „A jogász válaszol” rovatában tájékoztattuk az olvasót, hogy a bünygyi kutyavezető jogosult-e közterületi vagy nyomozói pótléokra. Beszámoltunk róla, hogy mindkét pótlékra vonatkozó igényjogosultság – de kizárólag vagyilagosan – felmerülhet, azonban a rendeletek, amelyek e két pótlékra jogosító beosztásokat megnevezik, nem tartalmazzák a bünygyi kutyavezetőket.

Ezen visszasságot alkotmányellenesnek minősítettük, és szolgálati panaszt terjesztettünk elő. A Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője a nyomozói pótlékra vonatkozó szolgálati panaszt elutasította, azonban a közterületi pótlék vonatkozásában

helyt adott a szolgálati panaszunk, és a képviselt bünygyi kutyavezetők számára 2006. január 1-jei hatállyal visszamenően megállapította a közterületi pótlékot, és az 1,2-szeresen számítható szolgálati időt, továbbá a közterületi pótlékot kamataival együtt megfizette. A jó hír hamar elterjedt, és más megyei rendőr-főkapitányság bünygyi kutyavezetői is a segítségünket kérik. Reméljük, hogy a Hajdú-Bihar megyei kollégákhoz hasonlóan esetükben is helyt adnak a szolgálati panaszainknak, és nem kell az igényünket bírósági úton érvényesíteni. A leginkább üdvöztető viszont az lenne, ha egy-egy ilyen esetben az országos egységes eljárás céljából az ORFK koordinálna a megyei főkapitányságok jogértelmezését.

PEKAREK JÁNOS

A „székesfehérvári maffiaügy”

Első rész: Néhány jogerősen ártatlan rendőr esete

Háromrészes sorozatunkban egy olyan eset nyilvános, ám máig meg nem erősített részleteit, illetve (más információ híján) a vele kapcsolatos feltételezéseket elevenítjük fel, amelyet a közvélemény a „székesfehérvári maffiaügy” néven ismer. A nyomozás és a bírósági eljárás részleteit kilencven évre titkosították – ezért mi a sajtóban megjelent beszámolók alapján foglaljuk össze a történeteket.

Sokan meglepődtek 2001. június 19-én, kedden reggel Székesfehérváron, amikor a koronázó városban a magyar demokrácia történetében máig példátlan igazságszolgáltatási akcióra került sor. A legjobban természetesen az a tizenegy ember lepődött meg, akiket az akkor alig néhány hete megalakult Központi Ügyészségi Nyomozó Hivatal emberei őrizetbe vettek a munkahelyükön, kommandósok segítségével. Mintha életveszélyes bűnözőkről lett volna szó – holott öt magas beosztású rendőrtisztet, egy akkor már nyugdíjas rendőrtisztet, egy nyomozó ügyészt, egy ügyészségi nyomozót, egy ügyvédet, egy büntetés-végrehajtási tiszthelyettest, valamint egy polgári személyt vettek őrizetbe.

Két nap híján egy hónappal később Dunaújvárosban egy újabb magas beosztású rendőrtisztet vezettek el a kapitányságról a Központi Ügyészségi Nyomozó Hivatal emberei és a kommandósok, hasonló módszerekkel, mint Fehérváron. Végül összesen huszonhárom ember ellen indítottak eljárást. Az őrizetbevétel módszere a következő volt: az ügyészségi nyomozók és a kommandósok előbb ellenőrizték, hogy a „célszemély” megjelent-e a munkahelyén, majd értesítették feljebbvalóját – ezután pedig a civilbe öltözött kommandósokkal rajtaütésszerűen megjelentek irodájában, és ellentmondást nem tűrően felszólították, hogy kövesse őket, különben kényszerítő eszközöket alkalmaznak vele szemben. Senki nem tanúsított ellenállást, de így is nagy feltűnést keltett az akció. Hiszen mindkét városban közismert és köztiszteletben álló emberekről volt szó, s a jól időzített hivatalos fellépések idején, a délelőtti órákban sokan jártak az utcákon, amikor az őrizetbe vett embereket elkísérték a rájuk váró autókig. A székesfehérvári törvényházat, a bíróságnak,

az ügyészségnek, a városi rendőrkapitányságnak és a börtönnek otthont adó épületet a szó szoros értelmében megszállták a kommandósok és a fővárosból érkezett nyomozó ügyészek. Senki nem tudta, mi történik, szemtanúk szerint olyan hangulat uralkodott a házban, mint egy banánköztársaság elnöki palotájában katonai puccs idején. Kérdés persze, hogy ez a kemény és zord fellépés mennyire volt indokolt például az őrizetbe vett, filigrán, kosztümös ügyvédnö esetében: ő vajon milyen kárt tehetett volna bárkiben?

Az őrizetbevételek után, szokatlan módon már az ügy első napján megrendezett hivatalos sajtótájékoztatón Polt Péter akkori legfőbb ügyész és Orbán Péter akkori országos rendőrfőkapitány azt mondta: az elmúlt tíz évben először fordult elő, hogy felfedezték szervezett bűnözői csoportok behatolását az igazságszolgáltatásba. Orbán megjegyezte: a rendőrség (többek között titkos módszerekkel) olyan információkhoz jutott, amelyek szerint rendőrök bűnözőket mentetnek, félreviszik a nyomozásokat, és ehhez segítséget is kapnak. Polt még hozzátette: a Központi Ügyészségi Nyomozó Hivatal munkatársai már a hivatal júniusi megalakulása előtt is foglalkoztak az üggyel, s „ez is alátámasztja a szervezet létrehozásának indokoltságát”.

Mondani sem kell, hogy az eset óriási feltűnést keltett a sajtóban és a közvéleményben egyaránt. Emberemlékezet óta nem történt olyan eset, hogy a törvény embereit kis híján vasra verve kísérik el – s mint ahogy később kiderült, majd’ mindegyiküket hosszabb-rövidebb ideig tartásuk rács mögött, előzetes letartóztatásban. Akadt rendőrtiszt, aki kilenc hónapig volt előzetesben! Az eljáró nyomozó ügyészek szerint mindezt a vizsgálat érdekei kívánták meg. Azonban az öt évvel (!) később megszületett jogerős, többnyire felmentő és a néhány személy esetében kiszabott enyhe büntetések finoman fogalmazva nem támasztják alá a 2001 nyarán tanúsított drákói szigort. Ahhoz, hogy a történeteket legalább nagy vonalakban megsejtsük, korábbi, illetve a „maffiaüggyel” párhuzamosan futó eseményeket, nyomozásokat és büntetőeljárásokat kell felidézni. Három nevet kell megemlítenünk. A „Papáét”, azaz Sándor István főnyomozóét, majd Vancsik Zoltán szocialista parlamenti képviselőét, végül a jordániai állampolgárságú, de letelepedési

engedéllyel évtizede Magyarországon élő (majd később bírósági ítélettel kiutasított) Abu Mohamedét, aki sokak szerint Székesfehérvár éjszakai életét uralta. Abu Mohamed a „maffiaügy” kezdetekor már előzetes letartóztatásban volt a székesfehérvári robbantásos merényletekkel és más bűncselekményekkel kapcsolatban. (Máig felderítetlen egy Mercedes személyautó és egy ugyancsak Mercedes típusú mikrobusz felrobbantása Székesfehérváron.) Ezek a robbanások személyi sérülést nem, de annál nagyobb feltűnést okoztak. Abu az előzetes letartóztatása alatt egyes sajtóértesülések szerint a későbbi kedvezőbb elbánás reményében vallott a Papára, Sándor Istvánra. A főnyomozó ugyanis (ha igazak az újságírók feltételezése) Abu szerint egyes az alvilág elleni nyomozások részleteit szivárogtatta volna ki az alvilágnak. Mint ismert: azóta a Papát felmentették a vádak alól, de az ő ügyének részleteit is államtitokká nyilvánították.

Ám néhány újság azt írta: Abu az előzetesben vallott volna néhány fehérvári rendőrről is. Mégpedig azt, hogy a későbbi „maffiaügy” miatt őrizetbe vett rendőrök, valamint a „maffiaügyben” szintén lefogott ügyész, az ügyészszéki nyomozó és egy ügyvéd a bűntetés-végrehajtási tiszthelyettes segítségével különböző szívességeket tettek volna Abunak. Állítólag főként információkkal igyekeztek megkönnyíteni a jordániai férfi alvilági „üzletvitelét”. Abu feltételezett vallomása szerint ráadásul egyes rendőrtisztek a besúgók fizetésére szolgáló pénzből sikkasztottak maguknak.

Más sajtóorgánumok úgy gondolták, hogy bonyolultabb játszma is zajlott a háttérben. Például a helybeli rendőrök egy volt sportoló biztonsági cégének tettek volna szívességet Abu lekapcsolásával, mivel a jordániai férfi a konkurens, egy már nyugdíjas rendőrtiszt vezette fehérvári biztonsági céggel állott szoros kapcsolatban. Az újságok feltételezték, hogy Abu vallomása alapján tartóztatták le a korábbi várpalotai rendőrkapitányt, Cs. Imrét is, aki azelőtt a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság bünyügyi osztályát vezette. (Később a Papával együtt Cs.-t is fölmentették.)

Ugyancsak meg nem erősített információk szerint Abunak köze volt az 1997-ben kocsijában Balatonfürednél felrobbantott veszprémi (alvilági?) vállalkozóhoz, M. Péterhez is, mégpedig úgy, hogy többször ő védte meg M.-et alvilági ellenfeleivel szemben. Ha ez még nem lenne elég a szövevényből: néhai Vancsik Zoltán szocialista párti országgyűlési képviselő is részese volt a feltételezéseknek. Vancsik néhány újságíró gyanúja szerint a fia révén kapcsolódhatott ezekhez az alvilági ügyekhez. 2000. február 9-én az akkor 33 esztendő, a képviselőtől külön élő ifjabb Vancsikot Ausztriában letartóztatták, nagyobb mennyiségű hasis és Ecstasy tabletták birtoklása miatt. A fiút ezért néhány hónap múlva felfüggesztett börtönbüntetésre és kényszergyógykezelésre ítélték Magyarországon. Később némely újság még Vancsik leányát is hírbe hozta kábítószerrel. A lány akkori barátja visszaélést követett el kábító anyaggal, amit a rendőrök a fiatal pár egyik randevúja alatt, a lány által használt, de az apja nevén lévő autóban foglaltak le a fiútól. A Vancsik lányt hivatalosan csak tanúként hallgatták ki az ügyben, de több lap is beszámolt az esetről. Vancsik Zoltánnak egészen 2001-ben közlekedési balesetben bekövetkezett haláláig felhánytorgatták ezeket az ügyeket politikai ellenfelei. Néhányan azt is tudni vélték, hogy a képviselő fia információkkal segítette a kábítószerügyekben nyomozó rendőröket.

A szakszervezet üdülőt vásárol

VIII/1. Szervezeti élet kérdései

A hatodik kongresszuson elfogadott alapszabály gyökeres változást hozott az FRSZ szervezeti felépítésében. Megelőzve a közigazgatás, a rendőrség szervezeti felépítését, kialakításra került a regionalizált szerkezet. A korábban elfogadott 7 közigazgatási régiót, – a nagy tagságra tekintettel – Budapesten további 1 régióval bővítették, Budapesti speciális régió néven. Az Ügyvivő Testület a főtitkárból, a két helyettesből, a három tagozatfőtitkárból és a nyolc régióelnökből, összesen 14 főből állt. Az FRSZ vezetése jelentősen bővítette a függetlenített tisztviselők számát, jelenleg az ÜT-tagok közül kilencen főállásban látják el feladatukat. Fokozatosan kialakításra kerültek a régióirodák.

A szervezeti módosítás helyességét igazolta a dinamikus tagságnövekedés, amely 2003-ban plusz 590, 2004-ben további 621 új belépő tagot jelentett. Ezt a dinamikus növekedési folyamatot kedvezőtlenül befolyásolta a 2004-ben végrehajtott rendőrség-korszerűsítési, -átstrukturizációs programja. A nyugdíjba vonulási hullám a szakszervezetet sem kímélte, aminek következtében a tagság 2005-re – a korábbi évhez képest – 339 fővel csökkent.

Az eltelt közel három év alatt sem a KKI, sem a jogsegélyszolgálat létszáma nem változott, holott az adminisztrációs terhek fokozatos növekedése az irodán dolgozók létszámának további bővítését teszi szükségessé.

2003-tól az FRSZ Kispályás Labdarúgótorna, Fábán Ágota emlékére megrendezett FRSZ Kispályás Labdarúgó tornaként kerül megrendezésre. Évenkénti megrendezésére a szakszervezet nagy hangsúlyt fektet.

A szakszervezet fennállásának legnagyobb beruházására vállalkozott azáltal, hogy 2003-ban, majd 2004-ben az ország két ellentétes városában, Harkányban és Hajdúszoboszlón 2-2 luxus apartmant vásárolt a tagság üdültetésére. A már üzemelő harkányi apartmanok 86%-os kihasználtsági mutatója jelzi, hogy a tagok élnek a kedvezményes üdülés lehetőségével. A közel 45 milliós ingatlanvásárlás komoly gazdasági háttérrel biztosít a mindenkor vezetői számára. A kedvező visszajelzésekre tekintettel a vezetés eltökélt szándéka, hogy a kongresszusi cikluson belül újabb két apartman kerüljön megvásárlásra.

Először 2003 nyarán, majd 2004 évben az FRSZ 200-200 gyermek üdültetésében vett részt, amely a szülők és a gyermekek körében nagy megelégedést váltott ki. A sikernek köszönhetően a vezetés 2005 nyarán is megszervezi a gyermeküdültetést.

Hosszas egyeztetést követően 2005. április 11-én aláírásra került az ORFK és az FRSZ megállapodás, amely a szakszervezeti jogok gyakorlását deklarálja. A szakszervezet megalkodása óta ez az első egységes szerkesztett megállapodás, amely a rendőrségi érdekegyeztetés egységes rendszerét, a szakszervezet munkáltató általi támogatásait, a tagdíjlevonást, a munkaidő-kedvezmény biztosítását, elszámolását, a taglétszám nyilvántartását rögzíti. Ez a dokumentum hosszú távra ad működési alapot az FRSZ-nek, hogy tagsága érdekében még eredményesebben tudjon tovább dolgozni.

VIII/2. Érdekképviselet, kollektív és egyéni érdekvédelem

Az FRSZ számára kedvező változás állt be azzal, hogy a 2002. december 20-án új országos érdekegyeztető fórumként alakult Országos Közfoglalkoztatási Érdekegyeztető Tanácsban (OKÉT) az FRDÉSZ által képviselhetett tagságát. Az új érdekegyeztető fórum hatásköre a közalkalmazotti és köztisztviselői jogviszonyra, a rendvédelmi szervek és a honvédség szolgálati viszonyára, az e törvények hatálya alá tartozó mintegy 800 ezer munkavállalóra terjed ki. Az OKÉT célja, hogy intézményes keretet teremtsen a közszolgálatban dolgozókat érintő megállapodások megkötéséhez. Az FRDÉSZ megalakulásától közel 11 évnek kellett eltelnie, hogy teljes jogú tagként bekerüljön az országos érdekegyeztetés rendszerébe.

Szektoriális szinten tovább működik a Rendvédelmi Szervek Tárcaközi Érdekegyeztető Fóruma. Míg tárcán szinten a Belügyi Érdekegyeztető Tanács, helyi szinten a Rendőrségi Érdekegyeztető Tanács működik.

Azzal, hogy az RSZTÉF munkaadói oldalát a kormány képviseli, az érdekegyeztetés súlya a tárcaszintű egyeztetésről a szektorális egyeztetésre tevődött át.

A kormány 2003-ban a köztisztviselői illetményalapot a 2002. évi 33 000 forintot befagyasztotta. A tárcaközi fórumon többszöri egyeztetést követően sem sikerült érdemi előrelépést elérni a hivatásos szolgálati jogviszonyban állók 2003. évi illetményének reálértékén való megőrzése érdekében.

2003 februárjában a BÉT-en megkezdődtek a bértárgyalások. A belügyi vezetés a helyi szerveknél dolgozók számára bevezetni kívánta az illetménykiegészítést (tiszthelyettesnek 6, tiszteknek 8%-ban), míg a területi és központi szerveknél dolgozó hivatásos állományúakat 500 milliós egyszeri juttatásban kívánta részesíteni. Sem a közalkalmazottak, sem a köztisztviselők részére nem tettek béránálátot.

Az FRSZ elfogadhatatlannak tartotta az ajánlatot, ezért a 2003. évi bérfejlesztésről szóló megállapodást – az FRDÉSZ tagjait alkotó belügyi szakszervezetekkel együtt – nem írta alá.

Miután az RSZTÉF-en a tárgyalások eredményre nem vezettek, az FRDÉSZ elnöksége 2003. március 17-én demonstrációs bizottsággá alakult át, majd március 31-e és április 10-e között a Parlament előtt felállított sátrakban 11 napos figyelmeztető akciót tartott. A céljaik eléréséhez az állománytól támogatott leveleket gyűjtöttek. A beérkezett több ezer levél április 10-én a Parlament előtt Medgyessy Péter miniszterelnök tanácsadójának átadásra került.

Az FRDÉSZ követeléseként fogalmazódott meg, hogy 2003. július 1-jei hatállyal a rendfokozati szorzószám 0,6-tal kerüljön megemelésre, amely azt eredményezné, hogy a hivatásos állomány reálkereset-csökkenést 2003-ban nem szenvedne el.

Az év végéig folytatott tárgyalássorozatok nem vezettek eredményre. A hivatásos állománynak hamar szembesülnie kellett azzal a ténnyel, hogy a 2001. évi Hszt. módosításával bekövetkezett bérnövekményeket követően ismételt csökkenések várhatóak.

A belügyi közalkalmazottak jelenős létszámát bocsátották el

2003 végére, amelyet kormányhatározat írt elő. A belügyi szakszervezetek tiltakoztak a „fünyíróelv” alkalmazása ellen, majd a minisztérium vezetésével megállapodást írtak alá a csoportos létszámleépítés rendezőelveiről.

2004-ben továbbra sem változott a köztisztviselői illetményalap. Az RSZTÉF-en hosszas tárgyalássorozatot követően megállapodás született a hivatásos állományúak 2004. évi bérfelállítását követően. Ennek alapján a helyi szerveknél dolgozók illetménykiegészítése január 1-jétől 10, illetve 15%-ra nő (tiszthelyettes-tiszt), míg a területi és központi szerveknél dolgozók illetménykiegészítését 5-5%-kal növelik. Ezzel a megállapodással az RSZTÉF szakszervezetei mintegy 2,2 milliárd forint plusz költségvetési támogatást tudtak kiharcolni a hivatásosok részére.

Az év elején a közszolgálati sztrájkbizottság és a kormány megállapodást kötött, amely szerint 2004. évben a közférában a kormány vállalja az átlagos 6%-os bérfelállítást. Októberig a belügyi közalkalmazottak átlag 3,8%-os bérfelállításban részesültek. Az FRSZ a BÉT-tárgyalásokon felszólította a minisztérium vezetését, hogy tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a közalkalmazottak a fennmaradó 2,2%-os bérnövekményhez az év végéig hozzájussanak. Az ígéretet a mai napig nem követte tett.

A 2005-ös bértárgyalások kezdetére rendelkezésre álltak azok a statisztikai számadatok, miszerint 2004-ben a Belügyminisztériumban az átlagos bérfelállítás – a kormány által ígért 6% helyett – csak 5,32%-ban realizálódott. Ez a helyzet a rendőrségnél még rosszabbul alakult, mivel ott az átlag 4,82% lett.

A megelőző évek elhúzódozó bértárgyalásaival ellentétben, 2005-ben – mindkét fél megegyezési akaratát kimutatva – már január első felében sikerült bértárgyalást kötni. Az illetményalap és az egyéb személyi juttatások emelésével, ha nem is jelentős, de kiszámíthatóbb béremelésben sikerült az állományt részesíteni. A kormány eltökélt szándékában állt, hogy a kormányzati ciklus végére megalkotja az egységes közszolgálati törvényt. Ennek előkészítő munkájában az FRSZ jogászai aktívan részt vettek. 2006-ban kicsi volt a valószínűsége, hogy a törvény még abban az évben bevezetésre kerül.

A lassulni látszó folyamatokat felgyorsította a Belügyminiszter 2/2004. számú BM-utasítása, amely rendelkezett az ORFK vezetői szintjének csökkentéséről, a Rendészeti Biztonsági Szolgálat, valamint a Nemzeti Nyomozó Iroda létrehozásáról.

Az FRSZ elsőként tiltakozott az ORFK szervezeti korszerűsítésének ilyen gyors és hatékonysági számításokat nélkülöző szervezeti módosítása ellen. A tiltakozás eredményeként az átszervezési folyamatban az FRSZ folyamatosan képviseltette magát, javaslataival igyekezett az általa képviselt tagság érdekeit szolgálni.

Az átszervezés eddig közel másfélmilliárdjába került a rendőrségnek. Ez a folyamat az állományt elbizonytalanította. Az egységes közszolgálati törvény bevezetése körüli ellentmondásos hírek, a nyugdíjrendszer kedvezőtlen módosítási tervei, az egyre romló munkafeltételek következtében százak éltek az átszervezés következtében adódó jogi lehetőséggel, és nyugállományba vonultak. A rendőrség elveszítette a nagy gyakorlattal, tapasztalattal rendelkező, szakmailag felkészült, idősebb állományának jelentős részét. Pár év leforgása alatt a 40 160 fős rendőrségi állománytábla szerinti létszám 2004-re 38 764 fő finanszírozott létszámmá, majd 2005 márciusára 37 311 fő pénzügyi létszámmá csökkent.

A rendőrség költségvetését folyamatos elvonás jellemezte, sorozatossá váltak a rendőrök járandóságainak (túlórák, pótlékok)

Megalakul az új Ügyvivő Testület

ki nem fizetése. Megszaporodott az etikai és fegyelmi eljárások száma, ami jelentős terhet okozott a jogsegélyszolgálatnak.

Az ORFK vezetője 4 megszigorító intézkedés kiadására kényszerült. 2005 tavaszán a szakmai vezetés először adott nyilvános hangot annak a véleményének, hogy a rendőri szervek működőképességük határára vannak. A rendőrök élet- és munkakörülményeinek folyamatos romlása, a törvényben előírt kötelezettségek elmaradása, valamint egyre több épületben bal-esetvesztély kialakulása prognosztizálható.

Közel másfél éves bírósági eljárás eredményeként az FRSZ a rendőrséggel szemben megnyerte az úgynevezett „ruhapert”. A bírósági ítélet szerint jogtalanul került elvonásra 2002-ben és 2003-ban a rendőrök ruhapénzéből az újonnan rendszeresített szolgálati egyenruha költségeinek fedezetére személyenként mintegy 65 000 forint. Az ítéletet követően a rendőrségen 970 millió forint, míg a Belügyminisztériumban összesen közel 1,7 milliárd forint került kifizetésre.

A országgyűlés 2004. február 1-jei hatállyal 8 foglalkoztatási törvényt módosított, amelyekben a 13. havi illetmény kifizetését egységesítette. A módosítást követően a hivatásos, köztisztviselői és közalkalmazotti állomány 2004. évben elesett a 13. havi illetménytől. Az FRSZ – az országban elsőként – az alkotmánybírósághoz fordult. Beadványában kérte a bíróságot, állapítsa meg, hogy a törvények jogsértő módon kerültek módosításra, és visszamenő hatállyal kerüljön kifizetésre az elmaradt 2004. évi 13. havi illetmény. Ezenkívül közel 1200 szolgálati panasz beadására került sor, amelyek elutasítását követően a szakszervezet jogászai a munkaügyi bíróságokon egyéni perekben képviselik a tagságot. Kedvező döntés esetén a Belügyminisztériumnak közel hétmilliárd forintot kell az állománynak visszamenőleg kifizetnie.

VIII/3. Szövetségi kapcsolatok

Az FRSZ a 2004 őszén megrendezésre került közalkalmazotti tanács választáson, ágazati szinten elért 26%-os eredményével a reprezentativitás tekintetében megerősítette második helyét a belügyi szakszervezetek között. Mind a hazai, mind a nemzetközi kapcsolataiban nem következett be változás. Az RSZTÉF létrehozásával erősödött az FRDÉSZ-t alkotó társszakszervezetekkel a kapcsolata, míg nemzetközi szinten a kapcsolatokat kitölti a CESP-ben való részvétel.

Nyugdíjasként is üldözi Fenyő gyilkosát

KOVÁCS LAJOS, a döglött ügyek osztályának alapítója akár Koszovóba is kiutazna a kilenc évvel ezelőtti kivégzés elkövetőjéért. Nyugdíjba vonult tavaly decembertől a Nemzeti Nyomozó Irodától, de január elsején ismét munkába állt az ORFK-n. Mi lesz a döglött ügyek osztályával?

– Más vezetővel, de dolgozik tovább, jelenleg is hat-nyolc ügyön dolgozik.

– Úgy érzem, hogy a terület létjogosultsága megalapozott. Én pedig az ORFK bűnügyi főosztályán dolgozom majd tanácsadóként. Tény, hogy most 57 éves koromban a jogszabály szerint nyugdíjba kell mennem, de azt kértem a főnökeimtől, hogy maradassak nyugdíjasként a bűnügyi szolgálat közelében. Nem titok, van még néhány olyan ügy, amelynek bármi lesz a vége, szeretném a testületben megélni. Ilyen a Fenyő-ügy.

– Miért tartja speciális esetnek Fenyő János kivégzését, amikor hasonló gyilkosság több is történt a kilencvenes években?

– Nem értek egyet önnel, mert nem volt hasonló kivégzés Magyarországon ez előtt. Először is, az áldozat személye nem mindennapi. Fenyő János egy hatalmas médiabirodalmat vezetett, közismert ember volt, s ennek ellenére ilyen nyilvánosan, a nyílt utcán, ilyen agresszíven, tüntetően, látványosan, gátlástalanul még nem végeztek senkivel. Mondhatom azt: a praxisomban találkoztam jó néhány gyilkossággal, ilyennel azonban még nem. Arról nem is beszélve – de persze ez magánügy –, hogy sok munkám van a nyomozásban, ezért akármilyen is legyen a vége, szeretném ezt megélni.

– Tavaly év vége óta tudjuk: van egy albán származású férfi, aki ellen az ügyészség elfogatóparancsot bocsátott ki mint a Fenyő-gyilkosság elkövetője ellen. Úgy tudjuk, a huszonegy éves bérnyilkos jelenleg egy olyan területen él, amely törvényen kívülinek számít, oda a hatóságok se mernek bemenni. Önök ennek ellenére érte mennének.

– Valóban volt erről szó, hogy kiutaznánk Koszovóba, és felkutatnánk a férfit, de erről egyelőre letejtünk. Többet a Fenyő-ügyről nem akarok elmondani, mert sérteném a nyomozás érdekeit, úgyhogy kérem, erről többet ne kérdezzen! Annyit még elmondhatok, hogy komoly esély van arra, hogy megnyugtatóan befejezzük az ügyet.

– Mi az oka annak, amiről a Belügyi Szemlében megjelent tanulmányában írt: a magyar rendőrség nincs felkészülve arra, hogy a döglött ügyeket megoldja?

– Sokkal több ügynek tudjuk a megoldását, mint ami elment a bíróságra. És hogy konkrét legyen: a kilencvenes évek közepi robbantásos-leszámlálás sorozat jelentős hányadáról informális szinten tudni lehet, hogy nagy valószínűséggel ki csináltatta és miért. Csak hogy amit nem tudunk bizonyítani, azt nem szabad állítani sem. Akik ezen a területen dolgoznak, azok látják, mi miért történt. Igaz, hovatovább tíz év telt el, de érdemes várni, hiszen ennyi idő alatt sok minden megváltozott. Az emberi viszonyok, a jogi környezet és a technika. Ebből is kiemelnék egyet, a jogi környezetet. Meggyőződésem, hogy az új rendszer, amelyben most élünk, sok szempontból nagyobb teret adott a bűnözés-

nek. Azért lett ilyen áttekinthetetlen és nagy méreteket öltő a bűnözés, mert sok lehetőség van. Nagyobb a mozgástere az ügyeskedőknek, a védőknek, sokkal nagyobb a személyiségi jogok terepe, amit a bűnözők jobban ki tudnak használni, mint a bűnüldözői oldal. Azt szokták mondani, hogy emiatt alkalmassá kell válni ezek kezelésére. Ez szerintem ma Magyarországon csak folyamatban van.

– Vannak olyan súlyos bűncselekmények, amelyeket – úgy tűnik – az alvilág is elítél. Ilyen például a móri mésszárlás. Mi történik ilyenkor?

– Több bejelentés, üzenet, ajánlat érkezik a túloldaltól. Információkat ajánlanak fel alku formájában, pénzért vagy csak azért, mert segíteni akarnak. A móri ügyben is rengeteg ilyen kaptunk, hiszen nyolc ember lelövése még a túloldalnak is megfeküdte a gyomrát.

– Az ügynevezett túloldaltól érkező bejelentéseket azért kapják, hogy az adatközlőt békén hagyják?

– Ez túl általános következtetés. Mindig egyénenként működik a dolog. Van, aki azért hív fel, mert szabadulni akar az előzetes letartóztatásból, vagy kedvezményeket, enyhébb biztonsági fokozatot akar a börtönben. A kintlévők között is sokan segítenek egy-egy súlyosabb bűncselekménynél, mert ami történt, az felháborítja őket. Vagy olyan információt tud, ami az ellenlábására terhelő, és azért mondja el, hogy az bekerüljön a börtönbe. Tehát mindenkit más motivál. És ezzel a hatóságok kellő komolysággal foglalkoznak is, egy kiemelkedő bűncselekmény felderítésekor teljesen mindegy, hogy az információ honnan érkezik.

– Volt olyan ismertebb gengszter, akivel jó kapcsolatot alakított ki?

– Hogyne, több is volt, de őket nem nevezhetem meg, még azt sem, aki már esetleg nem él közülük. Félreértés ne essék: a túloldalon nem ellenségek állnak. A bűnüldözést nem úgy kell elképzelni, mint háborúban a frontot, hogy nem is látom, kire lövök. Személyes kapcsolatok alakulnak ki, de azt az összes pozitívumával és negatívumával együtt kell kezelni. A túloldalon is vannak nagyon korrekt és normális emberek, csak éppen törvényt szegnek.

– Milyen a híre az alvilágban? Szerzett ellenségeket a szolgálata alatt?

– Azt kell mondanom, kevés ellenségem lett a 37 év alatt. Ez talán az ügyeimben való korrekt elbánásnak köszönhető. Ha valamit megígérek, azt igyekszem megtartani. Nem jó átverni a túloldalt sem. Ha valaki szemét és aljas, és ilyen módszereket alkalmaz rendőrként, lehet, hogy ez ad absurdum eredményes, de akkor vállalja: módszerében semmivel nem különb a túloldalnál. Aki ezt az oldalt választja, annak tisztában kell lennie azzal, hogy minket kötnek a törvények, egy csomó mindent nem alkalmazhatunk. Az is igaz, nagyon nehéz úgy hatékonyan lenni, hogy közben minden törvényt

szó szerint betart a rendőr. Mégis úgy kell ezen a szűk mezsgyén lavírozni, hogy az ember megtartsa a szakmai önbecsülését, és a túloldalon se legyen rossz híre. Soha nem gyűlöltem a túloldalt, éppen ezért nincs rossz hírem. Ez talán annak is köszönhető, hogy soha nem volt bennem se bosszúvágy, se aljasság. Mindig az igazság érdekelt, s ennek érdekében igyekeztem korrekt maradni. Persze át is vertek párszor, mivel viszonylag jóhiszemű vagyok annak ellenére, hogy az idők folyamán rám rakódott némi ravaszság is.

– A móri nyomozáskor is a helyszínen tevékenykedett. Később azonban hamar kikerült az ügyből, pedig ezt nevezik az évszázad bűnügyének. Eltávolították?

– Ezt a kérdést egy kollégája fölvetette az egyik parancsnoknak, aki megmagyarázta, és én tulajdonképpen egyet is értek vele. Azt mondta, hogy én a nyomozások felderítő szakaszára vagyok kalibrálva, amikor az elkövető még ismeretlen. Amikor pedig a móri ügyben a gyanúsítottak meglelték, átszervezték a nyomozást, s az eljárás az úgynevezett viz-

gálati szakaszba került át. Ebben már nem voltunk benne, mert egyrészt voltak más ügyeink, másrészt pedig az említett dolgok is közrejátszottak. Amúgy valóban a helyszínen dolgoztunk, de a szemlét nem mi csináltuk. Az osztályomnak az volt a dolga, hogy minden tanút kutassunk fel, akik az elkövetőknek az érkezését és távozását láthatták, akik a tettesekről valamit tudhattak. Persze a többség adta magát, jó részük maga jelentkezett, mindenki segíteni akart. Azt hiszem, a feladatot maradéktalanul teljesítettük.

– Azt is sok kollégámtól és rendőrtől hallottam, hogy Kaiser Ede, akit azóta már elfítelték a móri bankrablás miatt, önnel szóba állt volna még a nyomozás elején. De mivel ön kikerült az ügyből, erre nem volt lehetősége.

– Azt nem tudom, hogy én lettem volna az egyetlen, akivel szóba állt. Tény azonban, hogy beszéltem vele többször is, de később másként alakult a nyomozás. Döntöttek, akiknek ez a dolguk...

(Magyar Nemzet, 2007. február 3.)

„Mennyire furcsa ez az egész ügy”

Kétszáz lépés választja el a Róbert Károly körút és a Déryné köz sarkát a Teve utcai rendőrpalota homlokzatától. A feltételezések szerint tegnap hajnalban innen adták le azt a lövéssorozatot, amely tizenöt helyen átlukasztotta a rendőrpalota üvegborítását.

Dél körül egy tűzoltóautó áll meg a helyszínhez közel eső kis tér fái mellett. A rendőrök a mentőkosárba szállnak, és szinte minden ágat külön átvizsgálják, elakadt golyókat keresve. Hogy találtak-e lövedéket, ekkor még nem sikerül megtudnunk. Ám kiderül: az ismeretlen elkövető jól választotta meg a terepet, ugyanis ezt a szakaszt egyetlen kamera sem figyeli.

A fától arrébb is rendőrök szorgoskodnak: a kordonnal lezárt területen apró, számozott táblákkal jelölik meg a szét-szóródott hüvelyeket. Egy fejkvaró, civil ruhás férfi tanácsalankul arról beszél társának, „mennyire furcsa ez az egész ügy”. A teret biztosító rendőrök arca szürke, a sápadtságot vélhetően nem a szeles és esős idő okozza. Az egyik bámszokódó polgár meg is jegyzi: sosem szerette a kékruhásokat, de most nem irigyli őket.

A túloldalon, a rendőrpalota előtti parkolóban a szabad helyért küzdő autósoknak ezúttal a jó szöveget kereső fotósokat és az izgatottan szaladgáló újságírókat is ki kell kerülniük. A tumultus végül akkora, hogy az egyik posztos rendőr kénytelen erőteljes szavakkal rendet tenni. A járókelők megállnak, s feltekintenek a palotára. Egy katonás tartású bácsika megjegyzi: a szóráskép alapján nem lehetett pontosan a tettes. Egy fiú a barátnőjével Budáról érkezett. Ők amolyan katasztrófaturisták, megjegyzik, este újból visszajönnek.

Találomra becsöngetünk egy Teve utcai lakásba. A kaputelefont egy idős nő veszi fel. Elmondása szerint a lövések pillanatában éppen a gyógyszerét készült bevenni. Az ablakhoz sietett, s egy fehér autót látott kifordulni a Teve utcából a Róbert Károly körútra. Egy Sokol rádiót hallgató, elhanyagolt külsejű embertől kéretlenül megtudjuk, a rendőrök valami fekete autót keresnek.

„Ötmillió forint jár a nyomravezetőnek” – ábrándozik emberünk. Köszönés helyett még hozzáteszi: „Ha tegnap hajnalban én itt lehettem volna...”

VAN BIZTONSÁGOS HELY IS A TEVE UTCÁBAN

A Teve utcai rendőrpalotát nem készítették fel rendkívüli körülményekre – közölte Szabó Tamás János, az épületet tervező Finta Építéstudió munkatársa. Elmondta: a rendőrpalota egyszerű irodaháznak épült, a megrendelő nem kért az épület egészére kiterjedő különleges biztonsági megoldásokat. Az építész amúgy túlzásnak tartaná, ha az egész épületet golyóálló üveggel fednék be, ráadásul ez több százmillió forintba kerülne. A Teve utca üvegfalai így sem hétköznapi üvegek: bírniuk kell a szélszívást és a szélnyomást is. Az épület szíve, a bevetési központ azonban védett. Olyan helyre telepítették és úgy alakították ki, hogy extrémebb igénybevételnek is megfeleljen, de erről az építész biztonsági okokból további részleteket nem árulhatott el.

Szövényi György biztonságpolitikai szakértő: Aggadalomra adhat okot, ha nem fogják el rövid időn belül az elkövetőket. Az akció erődemonstráció, üzenete pedig az, hogy az elkövetők semmibe veszik a rendőrséget. Kockázatos lenne bármit is állítani arról, van-e összefüggés a támadás és a március 15-ére várt szervezkedések között. Nincs kizárva, hogy azok váltották be ígéretüket, akik az interneten tették közzé fenyegetéseiket, bár az is elképzelhető, hogy más csoport akarta így bizonyítani erejét. A rendőrség megszigoríthatja fellépését, legcélravezetőbbnek azonban a titkosszolgálati módszerek alkalmazását tartom.

(Magyar Hírlap, 2007. február 14.) >

Főrendőrök a móri vérengzésről

BENE LÁSZLÓ országos rendőrfőkapitány
(Népszava, 2005. február 21.):

„(...) Úgy még nem volt, amelyben ilyen mennyiségű és minőségű munkát végeztek volna el a kollégák. Olyan van, hogy adott ügyet a nyomozó, az ügyész és a bíró másként lát.

Döntő szava minden esetben a bírónak van. Mi azt mondjuk, hogy a rendőrség mindent megtett, amit lehetett. Nem fejeztük azonban még be a munkát, mi is érezzük, hogy ez az ügy nem minden részletre kiterjedően felderített.

Ennek pedig nem az az oka, hogy a rendőrség nem tett meg mindent. Fogalmazzunk úgy: esetenként a másik oldalnak is lehet szerencséje. Felderítetlen ügyek mindig voltak és mindig lesznek. A rendőrség elegendőnek tartotta a bizonyítékokat. Az ügyészség a vádemelés kérdésében bizonyos részletekben mégis másképp döntött. Ilyen eltérő értékelés lehet.

– Ön biztos abban, hogy a rendőrség az igazi móri gyilkosokat kapta el?

– Olyat soha nem mondok, hogy biztos vagyok benne. Azt mondom, hogy bízom a munkatársaimban, a szakmai hozzáértésükben és elkötelezettségükben. Ha nekik az a meggyőződésük, hogy ezek a személyek alaposan gyanúsíthatók az említett bűncselekmény elkövetésével, akkor nincs okom ebben kételkedni.”

SALGÓ LÁSZLÓ korábbi országos rendőrfőkapitány, még a móri tárgyalás előtt
(Népszava, 2004. szeptember 22.):

„(...) Vitatkozni lehet. A rendőrség végezte a munkáját: értékelte az adott információkat, a nyomozási adatokat, vádemelési javaslatát az ügyészség elé terjesztette, azt az ügyészség befogadta, vádat emelt, és következik a tárgyalás. A bíróság pedig majd ítéletet hoz. Lehet erről jól fizető könyveket és jól hangzó cikkeket írni, ám a pusztán és sivár igazság mégiscsak az, hogy történt egy nagyon súlyos bűncselekmény. A rendőrség hosszú ideig nyomozott, összegyűjtötte az adatokat, információkat, bizonyítási eszközöket, és azt mondta: ezek az emberek az elkövetők. Az ügyészség oda-vissza áttanulmányozta a vádemelési

javaslatot, és azt mondta, hogy ez a javaslat megáll. Minden másról lehet vitatkozni, erről nem.

– Az ügyészégi vádirat szerint még mindig ismeretlen az a személy, aki nyolc embert gyilkolt meg a móri bankfiókban. A rendőrség pedig állította: megtalálta az elkövetőket. Azért ez csak adhat némi okot egy vitára.

– Hogy hol hibázott a rendőr a helyszíni szemlén, hogy hol hibázott a kommunikációban, az nem az országos rendőrfőkapitány kompetenciája. Ez nem az én szintem. Az én dolgom az volt, hogy a munkatársaim, a szakértők a törvények alapján és egy korrekt eljárási rend szerint végezzék a munkájukat. ... Egyébként pedig sajnos előfordultak a múltban, és elő is fognak fordulni a jövőben is olyan esetek, amikor a büntető igazságszolgáltatás, bármennyire is jól körül van járva: hibázik. Előfordulhat ilyen. Én azt mondom, hogy a rendőrség a törvényekkel összhangban, kellő lelkiismeretességgel végezte a munkáját.”

BOLCSIK ZOLTÁN,
a Nemzeti Nyomozó Iroda főigazgatója
(Népszava, 2004. május 22.):

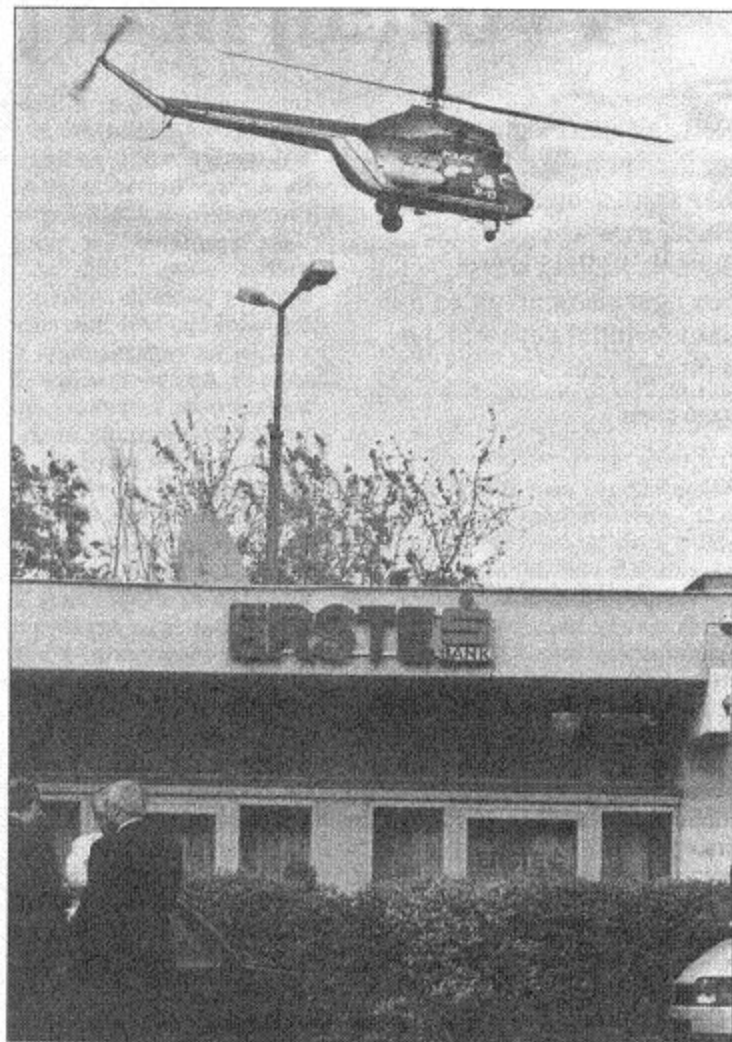
„(...) Kaiser Ede megítélésében nincs különbség a vádirat és a vádemelési javaslat között. Az ő bűnösségére több bizonyítékunk van. Ami Hajdú Lászlót illeti, a mi véleményünk a vádemelési javaslathoz képest nem változott, ugyanakkor tiszteletben tartjuk az ügyészség döntését is. Ezt a kérdést azonban nem szeretném bővebben kifejteni.

– Az ön számára mi a legfontosabb kérdés, amire nem kapott választ a nyomozásnál?

– Az, hogy mikor döntött úgy a két elkövető, hogy mindenkint le fognak löni. Ott és akkor, vagy pedig eleve úgy mentek oda, hogy mindenkivel végeznek. Ezen kívül pedig azok a részletek foglalkoztatnak, amelyeket a nyomozás nem tudott tisztázni, mert csak az elkövetők tudnák őket elmondani.

– Miért tisztázódna a tárgyaláson az, amit az évekig tartó nyomozás nem derített ki?

– Arra gondolok, hogy a vádlottaknak ott már meg kell

szólalniuk, mert mondjuk más megítélése van egy ajtóban álló embernek, mint annak, aki nyolc embert megöl.

– Ezzel arra utal, hogy Kaiser Ede, aki a vád szerint az Erste Bank ajtajában állva, magát biztonsági őrnek kiadva elküldte az embereket, a várakozásaik szerint Hajdú Lászlóra fog vallani?

– Bármilyen előfordulhat...

– Amennyiben valóban ez a két ember követte el a mészárlást.

– Nekem és az ügyel foglalkozó kollégáimnak nincs kétségünk efelől.”

(Népszava, 2007. február 20.)

Beharangozó az FRSZ 15. Kispályás Labdarúgó Kupája elé

Az 1993-ban újtára indított FRSZ Kispályás Labdarúgó Kupa kisebbfajta jubileumához érkezett. Idén 15. alkalommal rendezzük meg a saját szervezésű, felmenő rendszerű bajnokságot. A tavalyi évben negyvenegy csapat nevezett erre a sok sportoló tagunkat megmozgató rendezvényre. A jubileumhoz méltóan arra kérünk minden sportszerető kollégát, FRSZ-tagot, hogy – az idén is – az értékes nyereményekért zajló küzdelmekbe minél többen nevezzenek (versenykiírás a 16–17. oldalon)!

SZERVEZŐ BIZOTTSÁG

Egyenlő Bánásmód Hatóság

Az Egyenlő Bánásmód Hatóság képviselői 2006. november 14-én konferenciát tartottak a hatóság tevékenységéről, valamint a foglalkoztatás körében elkövetett diszkriminációval kapcsolatos ügyek megvitatása tárgyában.

Feladatuk az egyenlő bánásmód követelményének megsértése esetén a jogaiban sértett fél kérelmére vagy a törvényben meghatározott esetekben hivatalból lefolytatja a hatósági eljárást annak megállapítása érdekében, hogy történt-e hátrányos megkülönböztetés.

A jogaiban sértett személyek és csoportok védelmében a hatóság élhet közérdekű igényérvényesítési jogával, s munkajogi, személyiségi jogi pert indíthat.

A törvény 20 olyan tulajdonságot sorol fel, amelyek az egyéb feltételek megléte esetén megalapozhatják a hatóság eljárását.

Ezek a védett tulajdonságok: nem, faji hovatartozás, bőrszín, nemzetiség, nemzeti, vagy etnikai kisebbséghez való tartozás, anyanyelv, fogyatékosság, egészségi állapot, vallási vagy világnézeti meggyőződés, politikai vagy más vélemény, családi állapot, anyaság (terhesség) vagy apaság, szexuális irányultság, nemi identitás, életkor, társadalmi származás, vagyoni helyzet, foglalkoztatási jogviszonyának vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyának részmunkaidős jellege, illetve határozott időtartama, érdekképviselővel való tartozása, egyéb helyzete, tulajdonsága vagy jellemzője.

Fő szabályként a sérelmet szenvedett természetes vagy jogi személy a hatósághoz intézett kérelemmel kezdeményezheti az eljárást.

A törvény felsorolja azokat a szervezeteket, amelyekkel szemben az eljárást meg lehet indítani.

Ezek: állami, önkormányzati szervezetek, fegyveres erők, rendvédelmi szervek, közszolgáltatók, oktatási, szociális, gyermekvédelmi, művelődési, egészségügyi szolgáltatást nyújtó intézmények, önkéntes nyugdíjpénztárak, magánnyugdíjpénztárak, a pártok és minden költségvetési szerv.

Amennyiben az eljárás során bebizonyosodik, hogy az egyenlő bánásmód követelményét megsértették, a hatóság: elrendelheti a jogsértő állapot megszüntetését; megtilthatja a jogsértő magatartás további folytatását; nyilvánosságra hozhatja a jogsértést megállapító határozatát; 50 ezertől 6 millió forintig terjedő bírságot szabhat ki; dönt az eljárási költségről, amelyet a jogsértő fél köteles viselni.

Erdősi Edina

Kispályás focikupa 2007 – VERSENYKIÍRÁS

A verseny célja:

- az 1993-ban alapított FRSZ vándorkupa és a bajnoki cím elnyerése,
- a rendőrök bevonása a rendszeres testedzésbe,
- a kispályás labdarúgás népszerűsítése.

A vándorkupát egy évig az a csapat őrzi, amelyik az országos döntőn első helyezést ért el, és véglegesen az a csapat nyeri el, amely egymást követően háromszor szerez első helyet az országos döntőn. Az országos első helyezett csapat részt vehet a BM, az IPA és az FRSZ által szervezett kispályás labdarúgó BM Szuperkupa küzdelmeiben.

A részvétel feltételei:

A nevezési lap kitöltése és a nevezési díj befizetése. (A nevezési lapot, és a befizetést igazoló szelvény fénymásolatát együtt kérjük megküldeni – amennyiben a befizetést igazoló fénymásolat a nevezési határidő lejártáig nem érkezik meg, azt a csapatot nem áll módunkban meghívni.) A nevezési lapot 2007. április 8-ig kell eljuttatni az FRSZ KKI címére!

A nevezési díjat átutalással vagy postai csekken kell befizetni

az FRSZ Budapest, V. ker. OTP 11705008-20409384 számú számlájára, illetve az FRSZ KKI pénztárába. Határidőn túl érkezett nevezéseket nem fogadunk el. A nevezési díj csapatonként egységesen 5000, azaz *ötezer* forint.

A 2006. évi bajnokcsapatnak nevezési díjat nem kell fizetnie, s mérkőzéseit az országos döntőn kezdi. A tornára nevezett játékosoknak BM alkalmazási jogviszonyban, illetve hallgatói vagy tanuló jogviszonyban kell állniuk. A feltételeknek meg nem felelő játékos szerepeltetése a csapat azonnali kizárását vonja maga után!

A lebonyolítás rendje:

A versenyek három lépcsőben, feljutásos rendszerben zajlanak az alábbiak szerint:

- I. Megyei döntők
- II. Területi döntők
- III. Országos döntő

A verseny helye és ideje:

A MEGYEI DÖNTŐK az FRSZ megyei választmányainak szervezésében a főkapitányságok székhelyein kerülnek lebo-

nyolcra 2007. április 30-ig. Az előkészületekért az FRSZ helyi szervezetei, a lebonyolításért a megyei választmány elnöke a felelős. Amelyik megyében kettő csapat nevezett, ott megyei döntőt nem kell játszani.

TERÜLETI DÖNTŐK lebonyolításának határideje: 2007. május 21.

Helyei:

Nyugati csoport: ORFK KVKI Csopaki Módszertani és Továbbképző Központ;

Keleti csoport: BM Rendészeti Szakközépiskola, Miskolc;

Pest megye – Budapest csoport: ORFK RSZKK Budapest, Vágóhid utca.

ORSZÁGOS DÖNTŐ: ORFK RSZKK Budapest, Vágóhid u. Ideje: 2007. június 30. (szombat)

A verseny rendezője és szervezője: FRSZ KKI

Felelős szervezők:

Csizmadia László ügyvivő, tel.: 06-30-366-7555 (Dunántúl);

Kása András ügyvivő, tel.: 06-30-582-1977;

Kovács György ügyvivő, tel.: 06-70-701-9816 (Pest megye, Budapest).

A verseny lebonyolítása:

A megyei döntőkből az 1. és 2. helyezett csapatok jutnak a területi döntőkbe. A két legtöbb csapatot nevező területről 4-4, míg a legkevesebb csapatot nevező területről 3 csapat jut az országos döntőbe, ahol csatlakozik hozzájuk a címvédő.

Az országos döntőben sorsolással 4, egyenként háromfős csoportot alakítunk. Itt körmérkőzést játszanak a csapatok, majd a harmadik helyezettek keresztjátékot követően döntik el a 9-12. hely sorsát.

A csoportból továbbjutók keresztbe játszanak, majd a győztesek az 1-4., míg a vesztesek az 5-8. helyért küzdhetnek. Nevezési lap és csekkek igényelhetők az FRSZ megyei tisztviselőinél és az FRSZ KKI-n, Bp. XIII. ker., Visegrádi utca 116. Tel.: 24-367 (rendészeti), városi: 451-7813.

A bajnokság lebonyolításával kapcsolatos költségeket a csapatok által befizetett nevezési díjakból a rendező szerv fizeti (pl.: játékvezetői díj, pályadíj stb.).

Díjazás a területi döntőkön: I-III. helyezett oklevél,

az országos döntőn: I. 150 000 Ft,

sportszervizárlásra II. 100 000 Ft,

III. 50 000 Ft.

Fontosabb szabályok:

A csapatok max. 12 főt nevezhetnek, amelyből 1 kapus és 5 mezőnyjátékos léphet egyszerre a pályára. A mérkőzésen a legkisebb létszám 4 fő (3 mezőnyjátékos és 1 kapus) 3 fővel mérkőzés nem játszható.

A játékidő 2 x 15 perc. A selejtezőkön és a területi döntőkön a szervezők ettől előzetes bejelentés alapján eltérhetnek: min. 2 x 10 vagy max. 2 x 20 perc időtartamú játékidő kikötésével. Döntetlen esetén 7-es rúgások következnek. A győztes 3 pontot, a vesztes nullát kap, míg hétméteres rúgásokkal megszervezett győzelemért 2 pont jár, és a vesztes is kap egy pontot. Amennyiben valamely csapat nem áll ki 3:0 gólaránnyal a 3 pontot (ami a győzelmet jelenti) a pályán lévő csapat kapja. A helyezések

eldöntésénél a pontszám, majd az egymás elleni eredmények, ezt követően a több rúgott gól számít. A mérkőzéseken csak szabályos és egységes szerelésben lehet játszani! Nem lehet pályára lépni fém-, műanyag- és gumistoplis cipőben! Csak a tornacipő, illetve az ún. salakos cipő a megengedett!

Labdát a pályaválasztó csapat köteles biztosítani, amely a kiírásban elől szerepel. A mérkőzéseken kétperces és végleges kiállítás is van. A végleg kiállított játékos egy soron következő mérkőzésen nem szerepelhet.

Kezdés:

A félidők elején és a gól után a középkezdés csak előrerúgott labdával történhet. Amennyiben a labda elmozdul, játékba hozható. Az ellenfélnek a letett labdától 3 méter távolságra kell állnia.

Kapusjáték:

A kapus a mezőnyjátékosoktól eltérő színű felsőrészt viseljen! Kapusról lepattanó labda után szöglet van. A játékban lévő labdát a kapus kézzel is játékba hozhatja.

Csere:

Bármikor és ismételten, miután a lecserélt játékos elhagyta a pályát. A cserék a félpályánál a játékvezető oldalán történnek. Várakozási idő nincs.

Egyéb szabályok:

Az oldalvonalat elhagyó labdát kézzel, a földre tett labdát lábbal is játékba lehet hozni, amit az ellenfélnek akadályozni nem lehet (3 méter távolság). Oldalbedobásból közvetlenül gól nem érhető el. Az alapvonalat elhagyó labdát, ha azt utoljára a támadó érintette, a kapusnak a 6 m-es vonalon belül a földről kell játékba hozni. A labda akkor kerül játékba, ha a 6 m-es vonalat elhagyta. Büntetőrúgás esetén a letett labdától a játékosok a 7-estől 3 m-re helyezkednek el. Kezdőrúgást csak az ellenfél térfele felé lehet elvégezni. Az ellenfélnek a kezdőponttól 3 m-re kell állnia. Kezdőrúgásból közvetlenül gól érhető el. Hazaadást a kapus kézzel nem foghat meg, ekkor, valamint a sarokrúgás és a szabadrúgás 4 mp-en belüli el nem végzése esetén közvetett szabadrúgást kell ítélni.

Óvási díj 5000 Ft, melyet a szervező bizottsághoz kell befizetni és az óvási okot adó körülményt írásban benyújtani. Megyei döntőn történő óvást az alábbiak szerint kell elbírálni: Versenybíró elnöke az FRSZ megyei elnöke, tagjai a résztvevő csapatok által a Versenybírószámba delegált 1-1 fő. Óvás esetén az érintett csapatok delegáltjai nem vehetnek részt a döntésben. A játékvezetői döntés ellen, valamint a versenybizottság óvást elbíráló döntése ellen további jogorvoslatnak helye nincs. A két félidő között 10 percnél hosszabb szünet nem lehet.

A versenybizottság a lebonyolítással kapcsolatban a változtatás jogát fenntartja.

MINDEN CSAPATVEZETŐTŐL KÉRJÜK, HOGY AZ ÁLTALUK VEZETETT CSAPAT FIGYELMÉT HÍVJÁK FEL A SPORTSZERŰ JÁTÉKRA ÉS A KULTURÁLT VISELKEDÉSRE, EGYMÁS TESTI ÉPSÉGÉNEK MEGTARTÁSÁRA ÉS A PÁLYÁKON LÉVŐ VAGYONTÁRGYAK BIZTONSÁGÁNAK MEGŐRZÉSÉRE!

Budapest, 2007. február 20.
SZERVEZŐ BIZOTTSÁG

A BM-től az FRSZ-ig

KÁLLAY ILDIKÓ: KIDERÜLT SZÁMOMRA, HOGY A VÁLLAKOZÓI SZFÉRÁBAN NEM TALÁLOM A HELYEM

Kállay Ildikó, az FRSZ gazdasági vezetője egyszer már dolgozott a Belügyminisztériumban, s több kitérő után pályázta meg tavaly a szakszervezeti állást. Több szakirányú végzettsége is van, de egyelőre albrétben él, és még mindig azt tervezi, hogy a közgazdasági egyetemet is elvégzi.

– Hajdan, pályakezdőként a Belügyminisztérium sajtó- és kommunikációs osztályán dolgozott, miért lépett ki másfél év után?

– Valóban kezdő voltam, mindössze 19 éves, és talán azt hittem, hogy az első munkahelyem minden tökéletes lesz. A fizetésem viszont kevés volt. Ám imádtam azt a munkát, ma is visszasírom, és a mai eszemmel biztos nem jönnék el. Amikor egyébként oda-kerültem, Kuncze Gábor volt a belügy-

miniszter. Fél év múlva viszont jött a váltás, Pintér Sándor lett az új miniszter, s ő hozta a sleppjét. Nekem akkor kevesebb lett a feladatom, s nem volt türelmem, hogy kivárm vagy kiharcoljam újra helyemet, s miután úgysem kerestem túl jól, eljöttem. Nem gondoltam jól végig, hogy mégiscsak köztisztviselő vagyok, s ugyan nem keresek jól, de a külön munkát, a rendezvények szervezését jól megfizették. Egyik ismerősöm ajánlott egy divatcéget egy kicsit több pénzért, de néhány nap alatt kiderült, hogy rosszul döntöttem.

– Egy házzal odébbállt, miközben mérlegképes könyvelő és pénzügyi tanácsadó iskolát végzett párhuzamosan. A kozmetikai cégnél megbecsülték, hogy így belevette magát a szakmába?

– Pénzügyes és titkárnő voltam egyszemélyben. Egy ideig jól éreztem magam, de aztán azt vettem észre, hogy csak ülök és nem csinálok semmit. Túl sok volt az üres óra. Perspektíva sem volt előttem, hogy hova léphetnék tovább. A két iskolát is azért kezdtem el, hogy legalább képezsem magam...

– A Nemzeti Szakképzési Intézetben viszont már a szakma sűrűjében találta magát, s eddig ott volt a leghosszabb ideig, három évig.

– Ott valóban jól éreztem magam, nem kerültek el a szakmai kihívások, beleáshattam magam a könyvelésbe. S számomra az is ott derült ki, hogy az

állami cégeknél érzem jól magam, a vállalkozói szféra nem az én világom, valahogy ott nem találok fel magam, nem tudnék igazán kifutni. Igaz, onnan is eljöttem, mert pechemre az intézet belevágott az uniós pályázatokba a Nemzeti Fejlesztési Terv keretében, s az utolsó hónapokban már csak fénymá-soltam reggel héttől este kilencig. S ezt nem jutalmazták, sőt még lecsúsztatni sem tudtam a túlórákat. S miután közben semmilyen érdemi munkát nem végeztem, beleuntam. Még ezután volt egy 3 hónapos munkahelyem egy könyvelő irodánál, de csúnyán bepaliztak. Többek között olyan irodaházban dolgoztunk, ahol még fűtés sem volt. Ráadásul egy vidéki cég kihelyezett irodája volt, s nem tudtam beilleszkedni a szolnoki lányok közé.

– Hogy került végül az FRSZ-hez vagyis ismét közel a rendészethez?

– Két hónapig voltam munkanélküli, azután az országos Közoktatási Intézetben kaptam egy határozott idejű szerződést, amely csak egy projektre szólt, pedig nagyon jó pénzügyes munkám volt, és a munkatársaimmal is jól kijöttem. Ám közben szólt az élettársam, aki informatikusként dolgozott itt, hogy gazdasági vezetőt keresnek az FRSZ-nél. Érdeklődtem és kiderült, hogy kicsit több pénzt kapok, s jobb szerződést. Most itt vagyok, vagyis 2006 májusa óta.

KÁLLAY ILDIKÓ

Született: Budapest, 1978. március 10.

Iskolák: II. Rákóczi Ferenc Gyakorló Közgazdasági Szakközépiskola (1996), Ügykezelő (1998), Mérlegképes könyvelő (2003), Pénzügyi tanácsadó (2003) Pályafutás: Belügyminisztérium (1998–99), Energy Fashion (1999), DrJUGA Kozmetikai és Kereskedelmi Kft. (2000–2002), Nemzeti Szakképzési Intézet (2002–2005), Országos Közoktatási Intézet (2006), FRSZ (2006–)

Hobbi: autó, írás

Ön már belegondolt abba, hogy miért is olyan magas a sikeresen végrehajtott gépjárműlopások száma?

Azért, mert egy gépjármű sikeres ellopásához a gépkocsi tolvaj rendelkezik:

1. Magas szintű felkészültséggel.

Ebben a tolvajokat nem lehet megakadályozni.

2. Az adott gépjármű típus ismeretével.

Ebben sem lehet a tolvajokat megakadályozni.

3. A hiányosan megtervezett, hozzáférhető gépjárművédelemmel.

A hagyományos riasztók, indítás gátlók, rablás gátlók, biztosnak hitt rejtett kapcsolók, különböző mechanikai zárok, a GPS, és a gyárilag beépített védelmek egy felkészült gépkocsi tolvajnak maximum pár perc ideig állnak ellen. Ezek után pedig a kiszemelt gépjármű percek alatt ellopottá válik!

A magas szintű felkészültséggel és az adott gépjármű típus ismeretével rendelkező gépkocsi tolvajok a hiányos, hozzáférhető gépjárművédelemnek köszönhetően szó szerint pár perc alatt önerőből, azaz a gépjármű saját motorjának a beindításával ellopják a kiszemelt gépjárművet! Mivel erre képesek, ezért fölösleges és értelmetlen is számukra a vontatással és a trélerrel (emeléssel) történő lopási cselekmény!

Mi a megoldás? A **Pajzs Technológia** alkalmazása!

A **Pajzs Technológia** azt biztosítja, hogy a kialakított gépjárművédelemhez ne tudjon senki illetéktelenül hozzáférni!

A **Pajzs Technológia** ezt a nagyon fontos szerepet látja el, és ennek köszönhetően tudjuk meggátolni az álló helyzetben történő lopásokat, a menet közben történő trükkös lopásokat és a rablásokat, és értelmetlenné tesszük a feltörésből fakadó károkozásokat, illetve a vontatással és a trélerrel (emeléssel) történő lopási cselekményeket!

A **Pajzs Technológiával** rendelkező gépjárművédelmet akkor sem lehet hatástalanítani, ha a tolvaj rendelkezik magas szintű felkészültséggel, és az adott gépjármű típus ismeretével, mivel az illegális elkövetők számára az hozzáférhetetlen!

A legmagasabb szintű felelősség vállalást biztosítjuk!

A **Pajzs Technológia** alkalmazása esetén egy esetleges és sikeres gépjármű lopáskor Önt akkor is kártalanítjuk, ha nem rendelkezik casco biztosítással!

Az együttműködési megállapodás aláírását és a találkozót követő percekben a „Pajzs mögött” c. kiállítás megnyitóján!

Webcímek:
www.sulmanpajzs.hu
info@sulmanpajzs.hu
Tel.: 0670-946-2577, 0620-998-2318

www.lophatatlan.hu
info@lophatatlan.hu
Tel.: 0630-378-0378, 0630-633-6060

ÜDÜLJÖN KEDVEZMÉNYESEN A FÜGGETLEN KENDŐR SZAKSZERVEZET TAGJAKÉNT EGÉSZ ÉVBEN!

HAJDÚSZOBOSZLÓ

A hajdúszoboszlói strand mellett 4 darab luxus felszereltségű exkluzív apartmanok várják a pihenni vágyó FRSZ tagokat. Az üdülést hét napos turnusokban lehet igénybe venni.

Térítési díj: 25.000 ft. / apartman.

HARKÁNY

A harkányi gyógyfürdő közelében található 3 darab újírtésű apartmanház nyújt kellemes kikapcsolódási lehetőséget szakszervezeti tagjaink számára. Az apartmanok hét napos turnusokra bérelhetők.

Térítési díj: 25.000 ft. / apartman.

KEMPINGEZZEN GYOMAENDRŐDÖN

A gyomaendrődi kempingben két lakókeesi szolgálja a horgászat, valamint a gyógyvíz kedvelőit. A lakókeesik hét napos turnusokban vehetők igénybe.

Térítési díj: 25.000 ft. / apartman.

JELENTKEZNI LEHET: ERDŐSI EDINA

TEL: 24-352 FRSZ KKI BUDAPEST

